

ALTA TENS

6

NÚMERO 2 ★ SETEMBRE 1993

DEBAT, INFORMACIÓ I REFLEXIÓ JUVENIL

Editorial

El ritme de Moisès

Sobre l'actual rock català com a fenomen social a la nostra nació, se n'ha parlat sovint, i fins i tot massa, com a eina passiva en la normalització social de la llengua catalana, de la importància que la gent jove escoltés música en català. El fet és però, que la influència a nivell de país del rock que irromp a finals dels 80 va més enllà, i podria comparar-se plenament en el futur amb l'impuls cívic, lingüístic i nacional que suposà la Nova Cançó als anys 60 i 70.

El rock català esdevé ja, a hores d'ara, un element d'identificació amb el país de primer ordre que està generant en centenars de milers de joves, no només la percepció que compartim un món musical propi, sinó, i és el més important, un signe d'afirmació col·lectiva. La música esdevé manifestació externa d'un país que paga la pena.

Així doncs, la promoció i potenciació d'aquests signes hauria de ser política prioritària al nostre país, però el govern de Jordi Pujol, el Moisès del poble català, i la resta de les nostres institucions ja des de la mateixa transició política veïen amb prevenció o desinterès el tema. El rock català de finals dels anys 70 (Pau Riba, Companyia Elèctrica Dharma,...) i fins i tot la Nova Cançó foren oblidats un cop assolits els actuals governs autonòmics.

Només un d'ells, la Generalitat de la Catalunya central, adonant-se de la dimensió social que prenia, decidí ara fa dos anys començar a donar suport propagandístic al moviment generat al voltant del nou rock català, centrat sobretot en treure un profit polític de cara a l'electorat juvenil.

A nivell institucional ens trobem que, la permanent i castradora desídia no ha posat en marxa mesures infraestructurals vitals per al món de la música, davant del fet que la indústria discogràfica està concentrada a la capital del regne d'Espanya. Anem cap a la fi de segle sense cap estudi de gravació a tot Catalunya que disposi de tècniques digitals de tractament de so, ni cap discogràfica amb prou capacitat per practicar estratègies de màrqueting i distribució de gran abast, ni solament dins del nostre territori nacional.

Aquest "*laissez faire, laissez passer*" dels governs catalans, fa que calgui donar ja la veu d'alerta, davant el perill que el rock català quedi estancat, davant les actuals mancances de la indústria musical, i del suport directe i indirecte

que sí tenen, i de quina manera, els grups espanyols al sud de la nació i els francesos al nord, i que decisions de canvi d'idioma com els protagonitzats per Joan Manuel Serrat, La Trinca o Sopa de Cabra siguin vistes socialment com a inevitables per a tot músic que aspiri a un petit espai, més o menys durador, sota el sol de la fama, l'èxit i la professionalització.

Vist el panorama internacional d'imparable transnacionalització de l'economia i de *melting pot* mass-mediàtic, quan la majoria de cultures europees —amb Estat propi, no ho oblidem— veuen amb preocupació el manteniment del seu espai, per la seva pervivència i actualització, i inverteixen molts recursos en programes de projecció lingüística —l'Estat francès amb la seva permanent preocupació per la "francophonie" és un clar exemple— la inhibició dels governs catalans davant el repte de participar, competitivament, en el nou marc de relacions continental, és gairebé suicida. Tant en el terreny musical com en l'audiovisual, màxims exponents de la difusió cultural a la fi del nostre segle, no s'ha endegat a nivell pràctic cap estratègia per construir aquest espai nacional de comunicació, que no només trenqui les històriques barreres artificials contra l'autoidentificació al nostre interior, sinó que permetin —en funció de la nostra demografia i pes econòmic— oferir productes d'interès, i per tant coneguts, a fora. Una marca catalana pròpia i distinta dins l'univers cultural europeu i simbòlic. Cal accelerar el ritme de la travessa del desert lingüística, cultural i nacional dels catalans. Moisès fa temps que ens té marejats donant voltes per un mar de dunes.

